

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 8 ноември 2007 година

за присъединяване на Република България и на Румъния към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година

(2007/856/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Акта за присъединяване от 2005 година, и по-специално член 3, параграф 4 от него,

като взе предвид препоръката на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията за приложимото право към договорните задължения (наричана по-долу „Конвенцията от 1980 г.“), открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., влезе в сила на 1 април 1991 г.
- (2) Конвенцията от 1980 г. бе допълнена от първия и втория протокол от 19 декември 1988 г. за тълкуването ѝ от Съда на Европейските общности ⁽²⁾ (наричани по-долу „първи и втори протокол от 1988 г.“)
- (3) Република Гърция се присъедини към Конвенцията от 1980 г. с Конвенцията от 10 април 1984 г. ⁽³⁾ (наричана по-долу „Конвенцията от 1984 г.“), която влезе в сила на 1 април 1991 г.
- (4) Кралство Испания и Португалската република се присъединиха към Конвенцията от 1980 г. с Конвенцията от 18 май 1992 г. ⁽⁴⁾ (наричана по-долу „Конвенцията от 1992 г.“), която влезе в сила на 1 септември 1993 г.

(5) Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция се присъединиха към Конвенцията от 1980 г. с Конвенцията от 29 ноември 1996 г. ⁽⁵⁾ (наричана по-долу „Конвенцията от 1996 г.“), която влезе в сила на 1 октомври 1998 г.

(6) След присъединяването към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република, конвенция относно присъединяването на тези нови държави-членки към Конвенцията от 1980 г., както и към първия и втория протокол от 1988 г. ⁽⁶⁾ бе подписана на 14 април 2005 г. (наричана по-долу „Конвенцията от 2005 г.“). Тази конвенция все още не е влязла в сила между всички държави-членки.

(7) Съгласно член 3, параграф 3 от Акта за присъединяване от 2005 година Република България и Румъния се присъединяват към конвенциите и протоколите, изброени в неговото приложение I, изменено с Решение 2007/857/ЕО на Съвета ⁽⁷⁾. Сред конвенциите и протоколите фигурират Конвенцията от 1980 г. и първият и вторият протокол от 1988 г., както и конвенциите от 1984 г., 1992 г., 1996 г. и 2005 г. Тези конвенции и протоколи влизат в сила по отношение на Република България и Румъния на датата, определена от Съвета.

(8) В съответствие с член 3, параграф 4 от Акта за присъединяване от 2005 година Съветът извършва всички промени, необходими за присъединяването на Република България и Румъния към тези конвенции и протоколи,

⁽¹⁾ Становище от 11 октомври 2007 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ L 48, 20.2.1989 г., стр. 1 и ОВ L 48, 20.2.1989 г., стр. 17.

⁽³⁾ ОВ L 146, 31.5.1984 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 333, 18.11.1992 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ С 15, 15.1.1997 г., стр. 10.

⁽⁶⁾ ОВ С 169, 8.7.2005 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ Вж. стр. 3 от настоящия брой на Официален вестник.

РЕШИ:

Член 1

Член 2, буква а) от първия протокол от 1988 г. за тълкуването от Съда на Европейските общности на Конвенцията от 1980 г. се изменя, както следва:

а) между второто и третото тире се създава следното тире:

„— В България:

Върховен касационен съд и Върховен административен съд,“

б) между двадесетото и двадесет и първото тире се създава следното тире:

„— В Румъния:

Înalta Curte de Casație și Justiție,“.

Член 2

1. Конвенцията от 1980 г. и първият и вторият протокол от 1988 г., както и конвенциите от 1984 г., 1992 г., и 1996 г., изменени от настоящото решение, влизат в сила между Република България, Румъния и другите държави-членки на 15 януари 2008 г.

2. Конвенцията от 2005 г. влиза в сила на 15 януари 2008 г. между Република България, Румъния и държавите-членки, за които тя е влязла в сила преди тази дата.

3. Конвенцията от 2005 г. влиза в сила между Република България, Румъния и държавите-членки, за които тя все още не е

влязла в сила, на датата, посочена в член 5, параграф 2 от посочената конвенция.

Член 3

Текстовете на Конвенцията от 1980 г. и на първия и втория протокол от 1988 г., както и конвенциите от 1984 г., 1992 г., 1996 г. и 2005 г., изготвени на български и на румънски език и приложени към настоящото решение, са автентични при същите условия като текстовете на другите езици на тези конвенции и протоколи.

Единствен оригинал на тези текстове на български и на румънски език се депозира в архивите на Генералния секретариат на Съвета на Европейския Съюз заедно с автентичните текстове на другите езици.

Генералният секретариат изпраща на правителствата на Република България и на Румъния заверено копие от конвенциите и протоколите, посочени в първата алинея на английски, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език.

Член 4

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 8 ноември 2007 година.

За Съвета

Председател

R. PEREIRA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КОНВЕНЦИЯ

за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година

ПРЕАМБЮЛ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ по Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

ЗАГРИЖЕНИ да продължат работата в областта на международното частно право по вече предприетата в рамките на Общността правна унификация, по-специално в областта на компетентността и изпълнението на съдебните решения,

КАТО ЖЕЛАЯТ да установят унифицирани правила за приложимото право към договорните задължения,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ НА КОНВЕНЦИЯТА

Член 1

Приложно поле на конвенцията

1. Разпоредбите на настоящата конвенция се прилагат към договорните задължения при всяка ситуация, съдържаща колизия между правото на различни държави.
2. Те не се прилагат за:
 - а) въпроси относно гражданското състояние или дееспособността на физическите лица, без да се засяга член 11;
 - б) договорните задължения относно:
 - завещания и наследства,
 - имуществени права, произтичащи от съпругески отношения,
 - права и задължения, произтичащи от семейни отношения, родство, брак или сватовство, включително задължения за издръжка по отношение на деца, родени извън брака;
 - в) задължения, произтичащи от менителници, чекове и записи на заповед и други прехвърляеми ценни книжа, доколкото задълженията по последните произтичат от техния прехвърляем характер;
 - г) арбитражни споразумения и споразумения за избор на съд;
 - д) въпроси, уреждани от правото на търговските дружества, сдруженията или юридическите лица, такива като учредяване чрез регистрация или по друг начин, правоспособност, вътрешна организация или прекратяване на търговските дружества, сдруженията или юридическите лица, както и лична законова отговорност на членовете и на органите за задълженията на търговското дружество, сдружението или юридическото лице;

- е) въпросът дали посредник може да задължи спрямо трети лица лицето, за чиято сметка претендира, че действа, или дали орган на търговско дружество, сдружение или юридическо лице може да задължи спрямо трети лица търговското дружество, сдружението или юридическото лице;
 - ж) учредяване на доверителни фондове и отношения между учредители, доверители и бенефициери;
 - з) доказателства и процедура, без да се засяга член 14.
3. Разпоредбите на настоящата Конвенция не се прилагат по отношение на застрахователните договори, покриващи рискове, разположени на териториите на държавите-членки на Европейската икономическа общност. За да определи дали рискът е разположен на тези територии, съдът прилага своя национален закон.
4. Предходният параграф не касае договорите за презастраховане.

Член 2

Универсален характер

Определеното от настоящата конвенция право се прилага, независимо дали то е право на договаряща страна.

ДЯП II

УНИФИЦИРАНИ ПРАВИЛА

Член 3

Свобода на избор

1. Договорът се урежда от избраното от страните право. Изборът трябва да бъде изричен или да следва ясно от разпоредбите на договора или от обстоятелствата на случая. Чрез избора страните могат да изберат приложимо право за целия или за част от договора.
2. Страните могат по всяко време да уговорят към договора да се прилага право, различно от това, което го е уреждало преди в резултат на предишен избор по този член или на други разпоредби на настоящата конвенция. Никая промяна на определеното от страните приложимо право, направена след сключването на договора, не засяга неговата действителност по член 9 или не накърнява правата на трети лица.
3. Изборът на чуждо право, независимо дали е приружен с избор на чуждестранен съд, когато всички други елементи, релевантни за ситуацията, по време на избора са свързани с една и съща държава, не засяга приложението на законовите правила на тази държава, които не могат да се дерогират с договор, наречени по-нататък „повелителни норми“.
4. Съществуването и действителността на съгласието между страните за избора на приложимо право се определят в съответствие с разпоредбите в членове 8, 9 и 11.

Член 4

Приложимо право при липса на избор

1. Доколкото приложимото за договора право не е било избрано в съответствие с член 3, договорът се урежда от правото на държавата, с която той е в най-тясна връзка. Въпреки това, ако една част от договора може да бъде обособена от останалата и е в по-тясна връзка с друга държава, тази част по изключение може да се уреди от правото на тази друга държава.

2. При условията на разпоредбите в параграф 5 от този член се презюмира, че договорът е в най-тесна връзка с държавата, в която страната, която трябва да изпълни характеристикната престация по договора, е имала, в момента на сключването на договора, своето обичайно местопребиваване или, в случая на търговско дружество, сдружение или юридическо лице, своята централна администрация. Ако договорът е сключен в изпълнение на занятието или професионалната дейност на тази страна, тази държава е държавата, в която се намира нейното основно място на дейност или, ако съгласно разпоредбите на договора задължението трябва да бъде изпълнено на място, различно от основното място на дейност, това е държавата, в която се намира това друго място на дейност.

3. Независимо от разпоредбите в параграф 2 от този член, доколкото предмет на договора е вещно право върху недвижимо имущество или право на ползване на недвижимо имущество, се презюмира, че договорът е в най-тесна връзка с държавата, в която е разположено недвижимото имущество.

4. Договорът за превоз на товари не се подчинява на презумпцията в параграф 2. При този договор, ако държавата, в която в момента на сключването на договора се намира основното място на дейност на превозвача, е също държавата, в която е мястото на натоварване или разтоварване или основното място на дейност на товародателя, се презюмира, че договорът е в най-тесна връзка с тази държава. При прилагане на този параграф за договори за превоз на товари се считат договорите за еднократен превоз или други договори, които основно имат за предмет превоза на товари.

5. Параграф 2 не се прилага, ако характеристикната престация не може да бъде определена и презумпциите на параграфи 2, 3 и 4 не се вземат предвид, когато от обстоятелствата като цяло е видно, че договорът е в най-тесна връзка с друга държава.

Член 5

Потребителски договори

1. Настоящият член се прилага по отношение на договорите, чийто предмет е предоставянето на стоки или услуги на лице (потребител), за ползване, което може да се счете, че излиза извън неговото професионално занятие или дейност, или договор за кредитиране на такова предоставяне.

2. Независимо от разпоредбите на член 3, направеният избор на право от страните по договора не може да има за резултат лишаването на потребителя от защитата, която му осигуряват повелителните правни норми на държавата, в която се намира неговото обичайно местопребиваване:

- ако сключването на договора е било предшествано в тази държава от специално предложение към потребителя или от реклама и потребителят е предприел в същата държава всички необходими от негова страна стъпки за сключване на договора, или
- ако другата страна по договора с потребителя или неин представител е получила в тази държава поръчка от потребителя, или
- ако договорът е за продажба на стоки и ако потребителят е отишъл от тази държава в друга и там е направил поръчката си, при условие че пътуването на потребителя е било организирано от продавача с цел да убеди потребителя да направи покупка.

3. Независимо от разпоредбите в член 4, при липса на избор в съответствие с член 3 договорите, за които се прилага настоящият член, се уреждат от правото на страната, в която потребителят има своето обичайно местопребиваване, ако договорите са сключени при обстоятелствата, описани в параграф 2 от настоящия член.

4. Настоящият член не се прилага за:

- а) договори за превоз;
- б) договори за предоставяне на услуги, когато услугите слезва да се предоставят на потребителя изцяло в държава, различна от тази, в която е неговото обичайно местопребиваване.

5. Независимо от разпоредбите в параграф 4, настоящият член се прилага за договорите, предоставящи на обща цена комплексна услуга по пътуване и настаняване.

Член 6

Индивидуални трудови договори

1. Независимо от разпоредбите в член 3, в трудов договор направеният от страните избор на право не може да има за резултат лишаването на работника или служителя от защитата, която му осигуряват повелителните норми на правото, което би било приложимо, при липса на избор, по силата на параграф 2 от настоящия член.
2. Независимо от разпоредбите на член 4, трудовият договор, при липса на избор в съответствие с член 3, се урежда:
 - a) от правото на държавата, в която работникът или служителят, в изпълнение на договора, обичайно осъществява своята работа в изпълнение на договора, дори ако е временно нает в друга държава; или
 - б) ако работникът или служителят не извършва обичайно своята работа в една и съща държава, от правото на държавата, в която се намира мястото на дейност на работодателя, който го е наел,

освен ако от обстоятелствата като цяло е видно, че трудовият договор е в по-тясна връзка с друга държава, в който случай договърът се урежда от правото на тази държава.

Член 7

Повелителни норми

1. При прилагането, съгласно настоящата конвенция, на правото на определена държава, се осигурява действието на повелителните норми на правото на друга държава, с която ситуацията е в тясна връзка, ако и доколкото съгласно правото на последната тези норми трябва да се приложат независимо от приложимото право към договора. При решаване дали да се осигури действие на тези повелителни норми следва да се вземе предвид тяхното естество и цел, както и последиците от тяхното прилагане или неприлагане.
2. Разпоредбите на настоящата конвенция не засягат приложението на нормите на правото на държавата на съда, които уреждат императивно дадената ситуация, независимо от приложимото към договора право.

Член 8

Действителност

1. Съществуването и действителността на договора или на някоя негова разпоредба се определят от правото, което би било приложимо съгласно настоящата конвенция, ако договърът или разпоредбата бяха валидни.
2. Независимо от това, страната може да се позове на правото на държавата, в която тя има постоянното си местопребиваване, за да установи, че не е изразила съгласие, ако от обстоятелствата е видно, че не би било оправдано последиците от поведението ѝ да се определят в съответствие с правото, предвидено в предходния параграф.

Член 9

Форма

1. Договор, сключен между лица, намиращи се в една и съща държава, е действителен, ако отговаря на изискванията за форма на правото, което го урежда съгласно настоящата конвенция или правото на страната, в която е бил сключен.
2. Договор, сключен между лица, намиращи се в различни държави, е действителен, ако отговаря на изискванията за форма на правото, което го урежда съгласно настоящата конвенция или правото на едната от тези държави.

3. Когато договърът е сключен от посредник, държавата, в която посредника действа, е държавата, която следва да се вземе предвид за прилагането на параграфи 1 и 2.

4. Акт, предназначен да породи правен ефект относно съществуващ или планиран договор, е действителен, ако отговаря на изискванията за форма на правото, което съгласно настоящата конвенция урежда или би уреждало договора или на правото на държавата, в която актът е направен.

5. Разпоредбите на предходните параграфи не се прилагат за договорите, които попадат в приложното поле на член 5, сключени при обстоятелствата, описани в член 5, параграф 2. Формата на тези договори се урежда от правото на държавата, в която потребителят има своето обичайно местопребиваване.

6. Независимо от параграфи от 1 до 4 на настоящия член, всеки договор, чийто предмет са вещни права върху недвижимо имущество или право на ползване на недвижимо имущество, се подчинява на повелителните изисквания за форма на правото на държавата, в която се намира имуществото, доколкото по това право повелителните изисквания се прилагат независимо от държавата, където договърът е сключен и независимо от правото, което урежда този договор.

Член 10

Обхват на приложимото право

1. Приложимото към договора право по силата на членове от 3 до 6 и на член 12 от настоящата конвенция урежда по-специално:

- а) тълкуването му;
- б) изпълнението на задълженията, които той поражда;
- в) в рамките на правомощията, предоставени на съда от неговия процесуален закон, последиците от пълното или частичното неизпълнение, включително оценка на вредите, доколкото тя се урежда от правни норми;
- г) различните начини на погасяване на задълженията, както и давността и изгубването на правата поради изтичане на срок;
- д) последиците от нищожността на договора.

2. По отношение на начина на изпълнение и действията, които може да се предприемат в случай на лошо изпълнение, се взема предвид правото на държавата по местоизпълнението.

Член 11

Недееспособност

В договор, сключен между лица, намиращи се в една и съща страна, физическо лице, дееспособно съгласно правото на тази страна, може да се позове на своята недееспособност, произтичаща по силата на чуждо право, само ако в момента на сключването на договора другата страна по договора е знаела за тази недееспособност или ако тя не е знаела за нея поради небрежност.

Член 12

Доброволно прехвърляне на вземане

1. Взаимните задължения между кредитора, прехвърлящ вземането си, и новия кредитор се уреждат от правото, което съгласно настоящата конвенция се прилага към договора за прехвърляне на вземането.

2. Правото, уреждащо прехвърленото вземане, определя неговата прехвърляемост, отношенията между новия кредитор и длъжника, условията, при които прехвърлянето може да се противопостави на длъжника и въпроса за освобождаващото действие на направената от длъжника престация.

*Член 13***Суброгация**

1. Когато по силата на договор едно лице („кредитор“) притежава право по отношение на друго лице („длъжник“) и трето лице има задължение да удовлетвори кредитора или е удовлетворило кредитора, като е изпълнило своето задължение, правото, което урежда задължението на третото лице да удовлетвори кредитора, определя дали това лице може да упражни срещу длъжника правата, които кредиторът има спрямо длъжника съгласно правото, което урежда техните отношения, и ако може, в каква степен — изцяло или частично.
2. Същото правило се прилага, когато няколко лица трябва да изпълнят едно договорно задължение и едно от тях е удовлетворило кредитора.

*Член 14***Тежест на доказване**

1. Правото, уреждащо договора съгласно настоящата конвенция, се прилага доколкото договорното право съдържа правила, които установяват законови презумпции или определят тежестта на доказване.
2. Договор или акт, предназначен да породи правен ефект, могат да бъдат доказани с всички доказателствени средства, признати от правото на сезирания съд или от правото, посочено в член 9, съгласно което договорът или актът е действителен, доколкото такова доказателствено средство е допустимо пред сезирания съд.

*Член 15***Недопускане на препращане**

Прилагането на определено по настоящата конвенция право на държава означава прилагане на действащите в тази държава правни норми, различни от нормите на нейното международно частно право.

*Член 16***Обществен ред**

Прилагането на норма от правото на държава, определено по настоящата конвенция, може да бъде отказано единствено ако това прилагане е явно несъвместимо с понятието за обществен ред на сезирания съд.

*Член 17***Действие във времето**

Конвенцията се прилага в договаряща държава към договорите, сключени след датата на нейното влизане в сила по отношение на тази държава.

*Член 18***Единно тълкуване**

При тълкуването и прилагането на предходните унифицирани правила се взема предвид техният международен характер и необходимостта от постигане на еднообразие в начина на тяхното тълкуване и прилагане.

Член 19

Държави с повече от една правна система

1. Когато една държава се състои от няколко териториални единици, всяка от които притежава свои собствени правни норми относно договорните задължения, за целите на определянето на приложимото право съгласно настоящата конвенция всяка териториална единица се разглежда като отделна държава.
2. Държава, в която различните териториални единици имат свои собствени правни норми относно договорните задължения, не е задължена да прилага настоящата конвенция при колизия между правните норми на тези териториални единици.

Член 20

Предимство на общностното право

Настоящата конвенция не засяга прилагането на нормите, които в определени области уреждат съгласителните норми относно договорните задължения и които се съдържат или ще се съдържат в актовете на институциите на Европейските общности или в хармонизираните в изпълнение на тези актове национални закони.

Член 21

Отношения с други конвенции

Настоящата конвенция не накърнява прилагането на международните конвенции, по които някоя договаряща държава е или ще стане страна.

Член 22

Резерви

1. Всяка договаряща държава в момента на подписването, ратификацията, приемането или одобрението може да си запази правото да не прилага:
 - а) разпоредбата в член 7, параграф 1;
 - б) разпоредбата в член 10, параграф 1, буква д).
2. Всяка договаряща държава може също, при нотифициране на разширяване действието на Конвенцията, в съответствие с член 27, параграф 2, да направи една или повече резерви с ограничено действие по отношение на всички или на някои територии, упоменати в разширяването.
3. Всяка договаряща държава може по всяко време да оттегли направената от нея резерва; резервата престава да има действие на първия ден от третия календарен месец след нотификацията на оттеглянето.

ДЯЛ III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23

1. Ако след датата, на която настоящата конвенция е влязла в сила за договаряща държава, тази държава желае да приеме нови съгласителни норми по отношение на определена категория договори, влизачи в приложното поле на Конвенцията, тя съобщава своето намерение на другите подписали държави чрез генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

2. Всяка подписала държава, в рамките на шест месеца от датата на съобщаването на генералния секретар, може да поиска от него организирането на консултации между подписалите държави с оглед постигането на споразумение.

3. Ако никоя подписала държава не е поискала консултации в рамките на този срок или ако в рамките на две години след съобщаването на генералния секретар не е постигнато споразумение в хода на консултациите, съответната договаряща държава може да измени своето законодателство по указания начин. Мерките, взети от тази държава, се известяват на другите подписали държави чрез генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

Член 24

1. Ако след датата, на която настоящата конвенция е влязла в сила за договаряща държава, тази държава пожелае да стане страна по многостранна конвенция, чиято основна цел или една от основните цели е установяването на норми на международното частно право, касаещи някоя от областите, уредени от настоящата конвенция, се прилага процедурата, предвидена в член 23. Въпреки това срокът от две години, посочен в параграф 3 от посочения член, се намалява на една година.

2. Процедурата, посочена в предходния параграф, не е необходимо да се следва, ако договаряща държава или една от Европейските общности вече е страна по многостранната конвенция или ако нейният предмет е преразглеждането на конвенция, по която съответната държава е вече страна или ако това е конвенция, сключена в рамките на договорите за създаване на Европейските общности.

Член 25

Ако договаряща държава счита, че постигнатата с настоящата конвенция унификация е застрашена от сключването на споразумения, които не се обхващат от член 24, параграф 1, тази държава може да поиска от генералния секретар на Съвета на Европейските общности да организира консултации между подписалите настоящата конвенция държави.

Член 26

Всяка договаряща държава може да поиска преразглеждане на настоящата конвенция. В такъв случай председателят на Съвета на Европейските общности свиква конференция за нейното преразглеждане.

Член 27

1. Настоящата конвенция се прилага за Европейските територии на договарящите държави, включително Гренландия, и за цялата територия на Френската република.

2. Независимо от параграф 1:

- a) настоящата конвенция не се прилага за Фарьорските острови, освен ако Кралство Дания не декларира противното;
- b) настоящата конвенция не се прилага за никоя европейска територия, която е разположена извън Обединеното кралство, за чиито международни отношения отговаря Обединеното кралство, освен ако Обединеното кралство не декларира противното по отношение на всяка такава територия;
- в) настоящата конвенция се прилага за Нидерландските Антили, ако Кралство Нидерландия направи декларация за това;

3. Таква декларация могат да бъдат направени по всяко време чрез нотифициране на генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

4. Производствата в Обединеното кралство, образувани по жалба от съдилища в една от териториите, посочени в параграф 2, буква б), се считат за производства, провеждани в тези съдилища.

Член 28

1. Настоящата конвенция се открива за подписване, считано от 19 юни 1980 г., от държавите страни по Договора за създаване на Европейската икономическа общност.
2. Настоящата конвенция подлежи на ратификация, приемане или одобрение от подписалите държави. Инструментите за ратификация, приемане или одобрение се депозират пред генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

Член 29

1. Настоящата конвенция влиза в сила на първия ден от третия месец след депозирането на седмия инструмент за ратификация, приемане или одобрение.
2. Конвенцията влиза в сила за всяка подписала държава, ратифицирала, приела или одобрила на по-късна дата, на първия ден от третия месец след депозирането на нейния инструмент за ратификация, приемане или одобрение.

Член 30

1. Конвенцията остава в сила за срок от десет години, считано от датата на влизането ѝ в сила, съгласно член 29, параграф 1, дори по отношение на държавите, за които тя влиза в сила на по-късна дата.
2. Действието на конвенцията се продължава мълчаливо на всеки пет години, ако няма денонсиране.
3. Договаряща държава, която иска денонсиране, не по-късно от шест месеца преди изтичането на срок от десет или от пет години, според случая, предизвестява генералния секретар на Съвета на Европейските общности. Денонсирането може да бъде ограничено до всяка територия, по отношение на която Конвенцията е разширила действието си с декларация по член 27, параграф 2.
4. Денонсирането има действие единствено по отношение на държавата, която го е нотифицирала. Конвенцията остава в сила за всички други договарящи държави.

Член 31

Генералният секретар на Съвета на Европейските общности нотифицира държавите страни по Договора за създаване на Европейската икономическа общност за:

- а) подписите;
- б) депозирането на всеки инструмент за ратификация, приемане или одобрение;
- в) датата на влизане в сила на настоящата конвенция;
- г) съобщенията, направени съгласно членове 23, 24, 25, 26, 27 и 30;
- д) резервите и оттеглянето на резерви, посочени в член 22.

Член 32

Приложеният към настоящата конвенция протокол е неразделна част от нея.

Член 33

Настоящата конвенция, съставена в единствен оригинал на английски, датски, ирландски, италиански, немски, нидерландски и френски език, като текстовете на всеки един от тези езици са еднакво автентични, се депозира в архивите на генералния секретар на Съвета на Европейските общности. Генералният секретар предава заверено копие от конвенцията на правителството на всяка подписала държава.

ПРОТОКОЛ

Високодоговарящите страни постигнаха съгласие относно следната разпоредба, приложена към Конвенцията:

Независимо от разпоредбите на Конвенцията Дания може да запази нормите, съдържащи се в Søløven (закон по морско право), параграф 169 относно приложимото право към въпросите, свързани с превоза на товари по море, и може да преразгледа тези норми без да следва процедурата, предвидена в член 23 от Конвенцията.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ

По време на подписването на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения правителствата на Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия,

- I. Загрижени да избегнат, доколкото е възможно, разпиляването на стълкновителните норми между няколко инструмента и различията между тези норми, изразяват желанието институциите на Европейските общности, при упражняване на техните компетенции съгласно договорите, с които те са създадени, при необходимост да положат усилия да приемат стълкновителни норми, които съответстват във възможно най-голяма степен на тези от настоящата конвенция.
- II. Декларират намерението си от датата на подписване на настоящата конвенция до обвързването им от член 24 да се консултират помежду си, ако една от подписалите държави изрази желание да стане страна по конвенция, за която би се приложила процедурата, посочена в член 24.
- III. Като взеха предвид приноса на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения за унифицирането на стълкновителните норми в рамките на Европейските общности, изразяват становището, че всяка държава, която стане член на Европейските общности, следва да се присъедини към настоящата конвенция.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ

Правителствата на Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия,

С подписването на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения;

Желаещи да осигурят възможно най- ефективното прилагане на конвенцията;

Загрижени да не допуснат разликите в тълкуването на Конвенцията да намалят нейното унифициращо действие

Декларират готовността си:

1. да разгледат възможността от предоставяне на компетентност по определени въпроси на Съда на Европейските общности и, ако е необходимо, да договорят споразумение за това;
 2. да организират срещи на техни представители през равни интервали от време.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОНВЕНЦИЯ

относно присъединяването на Република Гърция към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

КАТО ОТЧИТАТ, че Република Гърция, като става член на Общността, е поела ангажимент да се присъедини към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година,

РЕШИХА да сключат настоящата конвенция и за тази цел определиха като свои упълномощени представители:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Paul de KEERSMAEKER

Държавен секретар по европейските въпроси и селското стопанство

Заместник-министър на външните работи

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ:

Uffe ELLEMANN-JENSEN

Министър на външните работи на Дания

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Hans-Werner LAUTENSCHLAGER

Държавен министър на външните работи на Федерална република Германия

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ:

Theodoros PANGALOS

Държавен секретар по външните работи на Република Гърция

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Roland DUMAS

Министър по европейските въпроси на Френската република

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ:

Peter BARRY

Министър на външните работи на Ирландия

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Giulio ANDREOTTI

Министър на външните работи на Италианската република

НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Colette FLESCH

Министър на външните работи на правителството на Великото херцогство Люксембург

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

W. F. van EEKELEN

Държавен секретар по външните работи на Нидерландия

H. J. Ch RUTTEN

Извънреден и пълномощен посланик,

Постоянен представител на Нидерландия

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ:

Почитаемия Сър Geoffrey HOWE QC, MP

Държавен секретар по външните работи и въпросите на Британската общност

КОИТО, като се срещнаха в рамките на Съвета, след като си размениха своите установени за съставени във валидна и напълно форма пълномощни,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Република Гърция се присъединява с настоящото към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г.

Член 2

Генералният секретар на Съвета на Европейските общности изпраща заверено копие на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения на английски, датски, ирландски, италиански, немски, нидерландски и френски език на правителството на Република Гърция.

Текстът на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения на гръцки език е приложен към настоящата конвенция. Текстът на гръцки език е автентичен при същите условия като останалите текстове на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения.

Член 3

Настоящата конвенция се ратифицира от подписалите държави. Ратификационните инструменти се депозират пред генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

Член 4

Настоящата конвенция влиза в сила между ратифициралите я държави на първия ден от третия месец след депозирането на последния ратификационен инструмент от страна на Република Гърция и седем държави, които са ратифицирали Конвенцията за приложимото право към договорните задължения.

Настоящата конвенция влиза в сила за всяка договаряща държава, която впоследствие я ратифицира, на първия ден от третия месец след депозирането на нейния ратификационен инструмент.

Член 5

Генералният секретар на Съвета на Европейските общности нотифицира подписалите държави относно:

- а) депозирането на всеки ратификационен инструмент;
- б) датите на влизането в сила на настоящата конвенция за договарящите държави.

Член 6

Настоящата конвенция, съставена в единствен оригинал на английски, гръцки, датски, ирландски, италиански, немски, нидерландски и френски език, текстовете на всичките осем езика еднакво автентични, се депозира в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейските общности. Генералният секретар изпраща заверено копие на правителството на всяка подписала държава.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПЪРВИ ПРОТОКОЛ

за тълкуването от Съда на Европейските общности на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД Съвместната декларация (приложена към Конвенцията) за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година,

РЕШИХА да сключат Протокол, предоставящ компетентност на Съда на Европейските общности да тълкува тази Конвенция, и за тази цел определиха за свои упълномощени представители:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Paul DE KEERSMAEKER

Държавен секретар по европейските въпроси и селското стопанство, заместник-министър на външните работи

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ:

Knud Erik TYGESEN

Държавен секретар

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Irmgard ADAM-SCHWAETZER

Заместник-министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ:

Théodoros PANGALOS

Заместник-министър на външните работи

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА ИСПАНИЯ:

Francisco FERNANDEZ ORDOÑEZ

Министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Philippe LOUËT

Извънреден и пълномощен посланик

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ:

Brian LENIHAN

Вице-премиер и министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Gianni MANZOLINI

Държавен секретар по външните работи

НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Jacques POOS

Вице-президент на правителството, министър на външните работи, външната търговия и сътрудничеството, министър на икономиката и на средната класа и министър на хазната

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

H. van den BROEK

Министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА:

João de Deus PINHEIRO

Министър на външните работи

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ:

Lynda CHALKER

Държавен министър на външните работи и въпросите на Британската общност,

КОИТО, на срещата си в рамките на Съвета на Европейските общности, след като си размениха своите установени за съставени във валидна и надлежна форма пълномощни,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнесе по тълкуването на:

- а) Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., по-нататък наричана „Римската конвенция“;
- б) Конвенцията относно присъединяването към Римската конвенция от страна на държавите, които са станали членки на Европейските общности от датата, на която същата бе открита за подписване;
- в) настоящият протокол.

Член 2

Всеки съд от посочените по-долу може да поиска Съда на Европейските общности да постанови преюдициално заключение по въпрос, повдигнат по всящо пред този съд дело и касаещ тълкуване на разпоредбите, съдържащи се в посочените в член 1 инструменти, ако този съд счита, че се нуждае от решение по въпроса, за да може да се произнесе:

- а) — в Белгия:

la Cour de cassation (het Hof van Cassatie) и le Conseil d'Etat (de Raad van State),

- в Дания:

Højesteret,

- във Федерална република Германия:

die obersten Gerichtshöfe des Bundes,

- в Гърция:
та ανώτατα δικαστήρια,
 - в Испания:
el Tribunal Supremo,
 - във Франция:
la Cour de cassation и le Conseil d'Etat,
 - в Ирландия:
the Supreme Court,
 - в Италия:
la Corte suprema di cassazione и il Consiglio di Stato,
 - в Люксембург:
la Cour supérieure de justice, когато заседава като Касационен съд,
 - в Нидерландия:
de Hoge Raad,
 - в Португалия:
o Supremo Tribunal de Justiça и o Supremo Tribunal Administrativo,
 - в Обединеното кралство:
the House of Lords (Палатата на лордовете) и други съдилища, след които не е възможно по-нататъшно обжалване;
- б) Съдилищата на договорящите страни, когато те действат като апелативни съдилища.

Член 3

1. Компетентният орган на договоряща страна може да поиска от Съда на Европейските общности да се произнесе по въпрос за тълкуване на разпоредбите, съдържащи се в инструментите, посочени в член 1, ако съдебните решения, издадени от съдилищата на тази държава, противоречат на тълкуването, дадено или от Съда на Европейските общности, или в съдебно решение на едно от съдилищата на друга договоряща страна, посочени в член 2. Разпоредбите от настоящия параграф се прилагат само за съдебни решения, които имат сила на присъдено нещо (*res judicata*).
2. Тълкуването, дадено от Съда на Европейските общности в отговор на такова искане, не засяга съдебните решения, които са дали основание на искането за тълкуване.
3. Главните прокурори на върховните апелативни съдилища на договорящите страни или всеки друг орган, определен от договоряща страна, са оправомощени да поискат от Съда на Европейските общности произнасяне по тълкуването в съответствие с параграф 1.
4. Регистраторът на Съда на Европейските общности уведомява за искането договорящите страни, Комисията и Съвета на Европейските общности; те са оправомощени в рамките на два месеца от нотификацията да представят на Съда на Европейските общности становища по случая или писмени съображения.
5. За производството по настоящия член не се събират такси, нито се присъждат разходи или разноски.

Член 4

1. Освен когато настоящият протокол предвижда друго, разпоредбите на Договора за създаване на Европейската икономическа общност и тези на Протокола относно статута на Съда на Европейските общности, приложени към него, които са приложими, когато от Съда на Европейските общности е поискано да се произнесе с преюдициално заключение, се прилагат също за всяко производство по тълкуване на инструментите, посочени в член 1.

2. Процедурният правилник на Съда на Европейските общности при необходимост се коригира и допълва в съответствие с член 188 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност.

Член 5

Настоящият протокол подлежи на ратификация от подписалите държави. Ратификационните инструменти се депозират пред генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

Член 6

1. За да влезе в сила, настоящият протокол трябва да бъде ратифициран от седем държави, по отношение на които Римската конвенция е в сила. Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от третия месец след депозирането на ратификационните инструменти от последната държава, предприела тази стъпка. Ако обаче вторият протокол, представящ на Съда на Европейските общности определени правомощия за тълкуване на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., сключена в Брюксел на 19 декември 1988 г. ⁽¹⁾, влиза в сила на по-късна дата, настоящият протокол влиза в сила в деня, в който влиза в сила вторият протокол.

2. Всяка ратификация, следваща влизането на настоящия протокол в сила, поражда действие на първия ден от третия месец след депозирането на ратификационния инструмент, при условие че ратификацията, приемането или одобряването на Римската конвенция от въпросната държава е породило действие.

Член 7

Генералният секретар на Съвета на Европейските общности нотифицира подписалите страни за:

- а) депозирането на всеки ратификационен инструмент;
- б) датата на влизане на настоящия протокол в сила;
- в) всяко съобщено определяне съгласно член 3, параграф 3;
- г) всяка съобщение, направено съгласно член 8.

Член 8

Договарящите страни изпращат на генералния секретар на Съвета на Европейските общности текста на всяка законова разпоредба, която налага изменение на списъка на съдилищата в член 2, буква а).

Член 9

Настоящият протокол поражда действие, докато е в сила Римската конвенция, при условията, изложени в член 30 от същата конвенция.

⁽¹⁾ Вж. ОВ L 48, 20.2.1989 г., стр. 17.

Член 10

Всяка договаряща страна може да поиска преразглеждане на настоящия протокол. В такъв случай председателят на Съвета на Европейските общности свиква конференция за преразглеждане.

Член 11

Настоящият протокол е съставен в единствен оригинал на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски и френски език, като текстовете на всичките 10 езика, еднакво автентични, се депозира в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейските общности. Генералният секретар изпраща заверено копие на правителството на всяка подписала държава.

СЪВМЕСТНИ ДЕКЛАРАЦИИ**Съвместна декларация**

Правителствата на Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Португалската република и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия,

При подписване на първия протокол за тълкуването от Съда на Европейските общности на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година,

В желанието си да обезпечат възможно най-ефективното и еднакво прилагане на Конвенцията,

Декларират готовността си да организират, в сътрудничество със Съда на Европейските общности, обмяна на информация относно съдебните решения, които имат сила на присъдено нещо (*res judicata*) и са били издадени съгласно Конвенцията за приложимото право към договорните задължения от съдилищата, посочени в член 2 от упоменатия протокол. Обменът на информация ще включва:

- изпращането на Съда на Европейските общности от компетентните национални власти на съдебните решения, издадени от съдилищата, посочени в член 2, буква а), както и по-важните съдебни решения, издадени от съдилищата, посочени в член 2, буква б),
- класификацията и документалното използване на тези съдебни решения от Съда на Европейските общности, включително, доколкото е необходимо, съставянето на резюмета и преводи, както и публикуването на съдебни решения от особена важност,
- изпращане от Съда на Европейските общности на документалния материал на компетентните национални власти от държавите страни по протокола, както и на Комисията и на Съвета на Европейските общности.

Съвместна декларация

Правителствата на Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Португалската република и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия,

При подписване на първия протокол за тълкуването от Съда на Европейските общности на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година,

Като взеха предвид съвместната декларация, приложена към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения,

В желанието си да обезпечат възможно най-ефективното и еднакво прилагане на Конвенцията,

Загрижени да предотвратят различията при тълкуването на Конвенцията да накърнят нейното унифициращо действие,

Изразяват виждането си, че всяка държава, която става член на Европейските общности, следва да се присъедини към настоящия протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ВТОРИ ПРОТОКОЛ

предоставящ на Съда на Европейските общности определени правомощия за тълкуване на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., наричана по-долу „Римската конвенция“, ще влезе в сила след депозирането на седмия инструмент за ратификация, приемане или одобрение;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че еднаквото прилагане на правилата, определени в Римската конвенция, изисква създаването на инструментариум, който да гарантира еднакво тълкуване и като имат предвид, че за тази цел съответни правомощия следва да се предоставят на Съда на Европейските общности дори преди влизането в сила на Римската конвенция по отношение на всички държави-членки на Европейската икономическа общност,

РЕШИХА да сключат настоящия протокол и за тази цел определиха за свои упълномощени представители:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Paul DE KEERSMAEKER

Държавен секретар по европейските въпроси и селското стопанство, заместник-министър на външните работи

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ:

Knud Erik TYGESEN

Държавен секретар

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Irmgard ADAM-SCHWAETZER

Заместник-министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ:

Théodoros PANGALOS

Заместник-министър на външните работи

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА ИСПАНИЯ:

Francisco FERNANDEZ ORDOÑEZ

Министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Philippe LOUËT

Извънреден и пълномощен посланик

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ:

Brian LENIHAN

Вице-премиер и министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Gianni MANZOLINI

Държавен секретар по външните работи

НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Jacques POOS

Вице-президент на правителството, министър на външните работи, външната търговия и сътрудничеството, министър на икономиката и на средната класа и министър на хазната

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

H. van den BROEK

Министър на външните работи

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА:

João de Deus PINHEIRO

Министър на външните работи

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ:

Lynda CHALKER

Държавен министър на външните работи и въпросите на Британската общност,

КОИТО на среща в рамките на Съвета на Европейските общности, след като си размениха своите установени за съставени във валидна и надлежна форма пълномощни,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

1. Съдът на Европейските общности притежава по отношение на Римската конвенция компетентността, предоставена му с първия протокол за тълкуването от Съда на Европейските общности на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., сключена в Брюксел на 19 декември 1988 г. ⁽¹⁾. Прилагат се протоколът относно статута и процедурният правилник на Съда на Европейските общности.

2. Процедурният правилник на Съда на Европейските общности при необходимост се адаптира и допълва в съответствие с член 188 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност.

Член 2

Настоящият протокол подлежи на ратификация от подписалите държави. Ратификационните инструменти се депозират пред генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

Член 3

Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от третия месец след депозирането на ратификационния инструмент от последната подписала държава, която изпълни тази формалност .

⁽¹⁾ Вж. ОВ L 48, 20.2.1989 г., стр. 1.

Член 4

Настоящият протокол, съставен в единствен оригинал на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, немски, италиански, нидерландски, португалски и френски език, текстовете на всичките 10 езика еднакво автентични, се депозира в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейските общности. Генералният секретар изпраща заверено копие до правителството на всяка подписала държава.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

КОНВЕНЦИЯ

относно присъединяването на Кралство Испания и Португалската Република към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

КАТО ОТЧИТАТ, че Кралство Испания и Португалската република, като стават членове на Общността, са поели ангажимент да се присъединят към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г.,

РЕШИХА да сключат настоящата конвенция и за тази цел определиха за свои упълномощени представители:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Melchior WATHELET,

Заместник министър-председател, министър на правосъдието и икономическите въпроси

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ:

Micchael BENDIK,

Министър на правосъдието

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Wolfgang HEYDE,

Министерски директор във федералното министерство на правосъдието

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ:

Michalis PAPACONSTANTINOU,

Министър на правосъдието

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА ИСПАНИЯ:

Tomas DE LA QUADRA-SALCEDO Y FERNANDEZ DEL CASTILLO,

Министър на правосъдието

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Michel VAUZELLE,

Пазител на печатите, министър на правосъдието

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ:

Padraig FLYNN,

Министър на правосъдието

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Giovanni BATTISTINI,

Посланик в Лисабон

НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Charles ELSÉN,

Първи правителствен съветник

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

E. M. H. HIRSCH BALLIN,

Министър на правосъдието

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА:

Álvaro José BRILHANTE LABORINHO LÚCIO,

Министър на правосъдието

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ:

John Mark TAYLOR,

Парламентарен заместник държавен секретар за отдела на лорд-канцлера

КОИТО, като се срещнаха в рамките на Съвета, след като си размениха своите установени за съставени във валидна и надлежна форма пълномощни,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Кралство Испания и Португалската република се присъединяват с настоящото към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г.

Член 2

Конвенцията за приложимото право към договорните задължения се изменя с настоящото, както следва:

1. Заличават се член 22, параграф 2, член 27 и второто изречение на член 30, параграф 3;
2. Член 31, буква г) се заменя със следното:

„г) съобщения, направени съгласно членове 23, 24, 25, 26 и 30“.

Член 3

1. Генералният секретар на Съвета на Европейските общности изпраща заверено копие на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения на английски, гръцки, датски, ирландски, италиански, немски, нидерландски и френски език на правителствата на Кралство Испания и Португалската република.

2. Текстът на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения на португалски и испански език е даден в приложения I и II към настоящата конвенция. Текстовете, съставени на португалски и испански език са автентични при същите условия като другите текстове на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения.

Член 4

Настоящата конвенция се ратифицира от подписалите държави. Ратификационните инструменти се депозират пред Генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

Член 5

1. Настоящата конвенция влиза в сила между ратифициралите я държави на първия ден от третия месец след депозирането на последния ратификационен инструмент от Кралство Испания или Португалската република и от една държава, ратифицирала Конвенцията за приложимото право към договорните задължения.

2. Настоящата конвенция влиза в сила за всяка договаряща държава, която впоследствие я ратифицира, на първия ден от третия месец след депозирането на нейния ратификационен инструмент.

Член 6

Генералният секретар на Съвета на Европейските общности нотифицира подписалите държави за:

- а) депозирането на всеки ратификационен инструмент;
- б) датите на влизането в сила на настоящата конвенцията за договарящите държави.

Член 7

Настоящата конвенция, съставена в единствен оригинал на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски и френски език, като текстовете на всеки един от тези езици са еднакво автентични, се депозира в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейските общности. Генералният секретар изпраща заверено копие на правителството на всяка подписала държава.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

КОНВЕНЦИЯ

относно присъединяването на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година, и към първия и втория протокол за тълкуването ѝ от Съда на Европейските общности

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

КАТО ОТЧИТАТ, че Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция, като стават членове на Европейския съюз, са поели ангажимента да се присъединят към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г. и към първия и втория протокол за тълкуването ѝ от Съда на Европейските общности,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция се присъединяват с настоящото към:

- а) Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., наричана по-долу „Конвенцията от 1980 г.“, във вида, който има тя след включването на всички корекции и изменения, направени в нея от:
 - Конвенцията, подписана в Люксембург на 10 април 1984 г., наричана по-долу „Конвенцията от 1984 г.“, относно присъединяването на Република Гърция към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения,
 - Конвенцията, подписана във Фуншал на 18 май 1992 г., наричана по-долу „Конвенцията от 1992 г.“, относно присъединяването на Кралство Испания и Португалската република към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения;
- б) Първия протокол, подписан на 19 декември 1988 г., наричан по-долу „първия протокол от 1988 г.“, за тълкуването от Съда на Европейските общности на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения;
- в) Втория протокол, подписан на 19 декември 1988 г., наричан по-долу „втория протокол от 1988 г.“, предоставящ на Съда на Европейските общности определени правомощия за тълкуване на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения.

ДЯЛ II

КОРЕКЦИИ В ПРОТОКОЛА, ПРИЛОЖЕН КЪМ КОНВЕНЦИЯТА ОТ 1980 Г.

Член 2

Протоколът, приложен към Конвенцията от 1980 г., се заменя със следното:

„Независимо от разпоредбите на Конвенцията Дания, Швеция и Финландия могат да запазят националните разпоредби относно приложимото право към въпросите, свързани с превоза на товари по море и могат да ги изменят без да следват процедурата, предвидена в член 23 от Римската конвенция. Приложимите в тази връзка национални разпоредби са следните:

- в Дания параграфи 252 и 321 (3) и (4) на „Soelov“ (морски закон),

- в Швеция глава 13, член 2, параграфи 1 и 2 и глава 14, член 1, параграф 3 на „sjoelagen“ (морски закон),
- във Финландия глава 13, член 2, параграфи 1 и 2 и глава 14, член 1, параграф 3 на „merilaki“/„sjoelagen“ (морски закон).“

ДЯЛ III

КОРЕКЦИИ В ПЪРВИЯ ПРОТОКОЛ ОТ 1988 Г.

Член 3

В член 2, буква а) от първия протокол от 1988 г. се създават следните тирета:

- а) между десетото и единадесетото тире:

„— в Австрия:

Oberste Gerichtshof, Verwaltungs-gerichtshof и Verfassungsgerichtshof;“;

- б) между единадесетото и дванадесетото тире:

„— във Финландия:

korkein oikeus/hoegsta domstolen, korkein hallinto-oikeus/hoegsta foervaltningsdomstolen, markkinatuomioistuim/marknadsdomstolen и tyoetuomioistuim/arbetsdomstolen,

— в Швеция:

Hoegsta domstolen, Regeringsraetten, Arbetsdomstolen и Marknadsdomstolen.“

ДЯЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 4

1. Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз изпраща заверено копие на Конвенцията от 1980 г., Конвенцията от 1984 г., първия протокол от 1988 г., втория протокол от 1988 г. и Конвенцията от 1992 г. на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски и френски език на правителствата на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция.

2. Текстът на Конвенцията от 1980 г., Конвенцията от 1984 г., първия протокол от 1988 г., втория протокол от 1988 г. и Конвенцията от 1992 г. на фински и шведски език са автентични при същите условия като останалите текстове на Конвенцията от 1980 г., Конвенцията от 1984 г., първия протокол от 1988 г., втория протокол от 1988 г. и Конвенцията от 1992 г.

Член 5

Настоящата конвенция се ратифицира от подписалите държави. Ратификационните инструменти се депозират пред генералния секретар на Съвета на Европейския съюз.

Член 6

1. Настоящата конвенция влиза в сила между ратифициралите я държави на първия ден от третия месец след депозирането на последния ратификационен инструмент от Република Австрия, Република Финландия или Кралство Швеция и една договаряща държава, която е ратифицирала Конвенцията за приложимото право към договорните задължения.
2. Настоящата конвенция влиза в сила за всяка договаряща държава, която впоследствие я ратифицира, на първия ден от третия месец след депозирането на нейния ратификационен инструмент.

Член 7

Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз нотифицира подписалите държави относно:

- а) депозирането на всеки ратификационен инструмент;
- б) датите на влизането в сила на настоящата конвенция за договарящите държави.

Член 8

Настоящата конвенция, съставена в единствен оригинал на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски, фински, френски и шведски език, като текстовете на всичките 12 езика са еднакво автентични, се депозира в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз. Генералният секретар изпраща заверено копие на правителството на всяка подписваща държава.

Съвместна декларация

Високодоговарящите страни, след като разгледаха условията на протокола, приложен към Римската конвенция от 1980 г., изменена с Конвенцията за присъединяване на република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция към Конвенцията от 1980 г. и към първия и втория протокол от 1988 г.,

отбелязват, че Дания, Швеция и Финландия декларират готовността си да разгледат степента, до която ще могат да гарантират, че всяко бъдещо изменение, касаещо тяхното национално право, приложимо към въпросите, свързани с превоза на товари по море, се съобразява с процедурата, предвидена в член 23 от Римската конвенция от 1980 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

КОНВЕНЦИЯ

относно присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година, и към първия и втория протокол за нейното тълкуване от Съда на Европейските общности

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД Акта относно условията на присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз, и по-специално член 5, параграф 2 от него,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че ставайки членове на Европейския съюз, новите държави-членки се задължиха да се присъединят към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година и към първия и втория протокол за нейното тълкуване от Съда на Европейските общности, изменени с Конвенцията, подписана в Люксембург на 10 април 1984 г., относно присъединяването на Република Гърция, Конвенцията, подписана във Фуншал на 18 май 1992 г. относно присъединяването на Кралство Испания и Португалската република и Конвенцията, подписана в Брюксел на 29 ноември 1996 г., относно присъединяването на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република се присъединяват към:

- а) Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година, наричана по-долу „Конвенцията от 1980 г.“, във вида, който има след внасянето на промените и измененията в нея, направени с:
- Конвенцията, подписана в Люксембург на 10 април 1984 г., наричана по-долу „Конвенцията от 1984 г.“, относно присъединяването на Република Гърция към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения,
 - Конвенцията, подписана във Фуншал на 18 май 1992 г., наричана по-долу „Конвенцията от 1992 г.“, относно присъединяването на Кралство Испания и Португалската република към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения,
 - Конвенцията, подписана в Брюксел на 29 ноември 1996 г., наричана по-долу „Конвенцията от 1996 г.“, относно присъединяването на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция към Конвенцията за приложимото право към договорните задължения;
- б) Първият протокол, подписан на 19 декември 1988 г., наричан по-долу „първия протокол от 1988 г.“, за тълкуването от Съда на Европейските общности на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, във вида, който има след внасянето на промените и измененията, направени с Конвенцията от 1992 г. и Конвенцията от 1996 г.;
- в) Вторият протокол, подписан на 19 декември 1988 г., наричан по-долу „втория протокол от 1988 г.“, предоставящ на Съда на Европейските общности определени правомощия за тълкуване на Конвенцията за приложимото право към договорните задължения.

ДЯЛ II

ПРОМЕНИ В ПЪРВИЯ ПРОТОКОЛ ОТ 1988 Г.

Член 2

В член 2, буква а) се създават следните тирета:

а) между първото и второто тире:

„— в Чешката република:

Nejvyšší soud České republiky

Nejvyšší správní soud“

б) между третото и четвъртото тире:

„— в Естония:

Riigikohus“

в) между осмото и деветото тире:

„— в Кипър:

Ανώτατο Δικαστήριο

— в Латвия:

Augstākās Tiesas Senāts

— в Литва:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas“

г) между деветото и десетото тире:

„— в Унгария:

Legfelsőbb Bíróság

— в Малта:

Qorti ta' l-Appell“

д) между единадесетото и дванадесетото тире:

„— в Полша:

Sąd Najwyższy

Naczelny Sąd Administracyjny“

е) между дванадесетото и тринадесетото тире:

„— в Словения:

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

— в Словакия:

Najvyšší súd Slovenskej republiky“

ДЯЛ III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 3

1. Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз изпраща заверено копие от Конвенцията от 1980 г., Конвенцията от 1984 г., първият протокол от 1988 г., вторият протокол от 1988 г., Конвенцията от 1992 г. и Конвенцията от 1996 г. на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски, фински, френски и шведски език на правителствата на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република.

2. Текстът на Конвенцията от 1980 г., Конвенцията от 1984 г., първият протокол от 1988 г., вторият протокол от 1988 г., Конвенцията от 1992 г. и Конвенцията от 1996 г. на естонски, латвийски, литовски, малтийски, полски, словашки, словенски, унгарски и чешки език е автентичен при същите условия като останалите текстове на Конвенцията от 1980 г., Конвенцията от 1984 г., първия протокол от 1988 г., втория протокол от 1988 г., Конвенцията от 1992 г. и Конвенцията от 1996 г.

Член 4

Настоящата конвенция се ратифицира от подписалите държави. Ратификационните инструменти се депозират пред генералния секретар на Съвета на Европейския съюз.

Член 5

1. Настоящата конвенция влиза в сила между държавите, които са я ратифицирали, на първия ден от третия месец след депозирането на втория ратификационен инструмент.

2. След това настоящата конвенция влиза в сила за всяка подписала държава, която впоследствие я ратифицира, на първия ден от третия месец след депозирането на нейния ратификационен инструмент.

Член 6

Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз нотифицира подписалите държави за:

а) депозирането на всеки ратификационен инструмент;

б) датите на влизането в сила на настоящата конвенция за договарящите държави.

Член 7

Настоящата конвенция, съставена в единствен оригинал на английски, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език, като текстовете на всичките 21 езика са еднакво автентични, се депозира в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз. Генералният секретар изпраща заверено копие на правителството на всяка подписала държава.
